# La Vall Fosca, caprici natural.

Per fi havia arribat el divendres. Cadascú amb la seva autocaravana comença a avnaçar cap a la Vall Fosca al Pllars Jussà. Per les carreteres sinuoses de camí a lraparcament del Teleferic...granotes. llebres i alguna guineu...

Només baixar del cargol!. a les fosques. la primera sorpresa: semblava que havia arribat l!hivern de cop del fred que feia (i quin cel estrellat!); la segona sorpresa és que teníem nous amics. lrAsunció i el Jordi. i el Miquel. Laia. Martí. la Ció. als quals donem la benvinguda des d!aquestes línies.(No sabeu on us heu ficat!!!)

Ja a la nit. la reunió drarribada: una taula i cadires a la fresca (i quina fresca!!!). És per això que calia alguna cosa per escalfar-se (el cafe. és clar!!).

L'endema, dissabte, a les 9.00 ia érem tots en peu i disposats a empredre l'aventura. Tots cap al Teleferic de Sallent-Estany Gento. Semblava que no hi cabríem, pero els

nois que el controlaven no paraven d,insistir que no passava res, que com a mínin cauríem a la meitat, pero ia esto!

Després, un esmorzar enmig de la natura, dalt d'un altipla. Amb una vista aeria del llac de Sallent i del sostre de les nostres autocaravanes, que semblaven tretes del

PIN i PON.

Els més atrevits van optar per una ruta alternativa camp a través (o no s'atrevien a tornar pel telefèric?), i els altres varem anar tornant xino xano cap al punt de trobada per excelència de qualsevol sortida : el bar (per què és que hi ha un bar fin hi tot al mig de la muntanya !!!), pot ser si no hi fos, no fariem aquests sortides, veritat?

Després de baixar amb el íeleferic. fins l'aparcament, vam anar direcció Capdella i vam parar al costat del riu per dinar (em sembla que això només es pot fer, per sort, a la Yall Fosca). Mentre els més petits es remullaven els peus a l'aigua fres.a, els grans preparsven les taules i el dinar (bé, els homes feien petar la xerrada mentre les dones suaven davant els fogonsll Per qüestions de neurones, ja sabeu ...

Quan Ja teníem la panxa plena i havíem reposat prou, vam anar cap al Museu (viu) Hidroelectric de Capdella, la primera central hidroelectrica de Catalunya i d España Després de la visita guiada, amb tota mena de detalls, vam dirigir-nos vam dirigir-nos al camping de Senterada, on passaríem la nit. Alla, vam poder refrescar-nos a la pis- cina. Més tard, ens van preparar una taula llarguíssima per tal de poder sopar tots junts, i els "pinxos de la casa" van ser els reis de la festa.

Després de la 'xarrera' típica de les nits, vam anar a dormir per estar a punt per a l'endema.

I diumenge que millor per començor el dia que uno xocoloto desfeto per sucor-hi pa ? després, cap a la piscifacto- ria. Al principi els més petits no les tenien totes, perb es van anar engrescant i van ser els que van pescar més truites (en Jaume compta com a petit, no? ) Quan vam tornar al cimping, els més llestos van fer camí cap a la piscina i els altres van preparar les truites acabades de pescar, a les barbacoes i a les planxes.

Volem agrair la seua amao l tat atenc Ó a l'Eua l'Alcalde de l'Aiuntament de la torre de caodella. al guia de la central hidraulca de Boadella a l'Angela del camping senterada.

a a poc a poc es va anar aca ant la sor tida el dinar les postres la xerrameca inesgota le i la hora dels adéus Cada 'cargol' lentament va anar entrant a la se va caseta i va emp rendre el camí de tornada fins la properal

Cal aprof itar i és el segon any consecutiu per desitjar -vos unes ones vacances Penseu en les xerrame ques que

ens falten per compartir  i acumuleu moltes experienciesl